

**DZIEŁO INTRONIZACJI
NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA**

Parafia Rzymskokatolicka św. Kazimierza Królewicza w Białymstoku

Środa, 13 października 2021 roku

kościół górny, godz. 18.00

UROCZYSTA MSZA ŚWIĘTA,

PODCZAS KTÓREJ ZOSTANIE DOKONANY AKT INTRONIZACJI

NSPJ W WYMIARZE SPOŁECZNYM

PLAN REKOLEKCJI INTRONIZACYJNYCH

Niedziela, 10 października 2021 roku

kościół dolny

07.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną: Intronizacja NSPJ jako wymiar wiary

kościół górny

08.00, 09.30, 11.00, 12.30, 16.30, 18.00 - Msze św. z nauką rekolekcyjną:
Intronizacja NSPJ jako wymiar wiary

Poniedziałek, 11 października 2021 roku

kościół górny

07.00, 09.30, 18.00 - Msze św. z nauką rekolekcyjną: Intronizacja NSPJ w
wymiarze osobistym

Wtorek, 12 października 2021 roku

kościół górny

07.00, 09.30, 18.00 - Msze św. z nauką rekolekcyjną: Intronizacja NSPJ w
rodzinie

Po Mszy św. wieczornej spotkanie w kościele górnym delegacji biorących
udział w Uroczystości Intronizacyjnej

21.00 – **dokonanie Aktu Intronizacji w rodzinach w ich domach**

Główne zagadnienia Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa

Intronizacja Najświętszego Serca Pana Jezusa jest to świadomy akt wiary, decyzja, aby w każdym przejawie życia osobistego, rodzinnego, społecznego, punktem odniesienia był Chrystus – Jego prawo, Jego sprawiedliwość, Jego prawda, a w relacjach międzyludzkich – miłość. W Intronizacji na pierwszym miejscu jest „Ty”, w odniesieniu do Chrystusa, Jego Boskiego Serca. Ty jesteś Królem i Panem! Ty jesteś moim Królem i Panem! Twoja sprawiedliwość, Twój pokój, Twoje prawo miłości jest zawsze na pierwszym miejscu w moim życiu. W takim duchu pragnę Cię przyjąć i ponawiać tę decyzję w przyszłości.

Tak rozumianej Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa, jako świadomego i dobrowolnego aktu wiary, nie da się dokonać za kogoś, tak jak nie można za kogoś wierzyć. Nie można również za drugiego porzucić grzechów, by wejść na drogę nawrócenia, ponieważ porzucenie grzechów dokonuje się w tajemnicy ludzkiego serca. Każdy więc musi tego dokonać sam. Niewątpliwie Intronizacja NSPJ to *wielkie dzieło Boże*, w którym pragniemy mieć swój udział poprzez współpracę z łaską Bożą. To sam Jezus zaprasza nas do tego dzieła. **Natomiast poświęcenie się Bożemu Sercu**, to sposób życia, to moja odpowiedź na tę Bożą miłość, wedle słów samego Jezusa, który idąc na mękę i śmierć mówił: *„A Ja za nich w ofierze poświęcam samego siebie”* (J 17, 19). W poświęceniu na pierwszym miejscu jestem ja. Ja poświęcam się Bożemu Sercu, odpowiadając na Jego miłość. I tak oto, w tym sposobie życia potwierdza się Intronizacja. Poświęcenie stwarza przestrzeń dla królestwa Bożego w nas – Jezus Chrystus w nas króluje i w nas, w naszym życiu odbiera należną Mu chwałę.

Najważniejszą motywacją, dla której pragniemy dokonać Intronizacji jest sama Osoba Jezusa Chrystusa, Boga – Człowieka. Tylko On jest tego godzien, aby Go przyjąć, aby Go słuchać i według Jego nauki żyć. On, Król Wszechświata, pragnie z miłości do nas królować w naszych sercach. Nie zaprowadza swojego królestwa na siłę, ale uzależnia to królowanie w sercu każdego człowieka od jego własnej decyzji. Przede wszystkim ma to być decyzja porzucenia grzechu, czyli tego wszystkiego, co sprzeciwia się Jego królowaniu.

Motywacją, dla której pragniemy dokonać Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa jest nauczanie Kościoła w odniesieniu do kultu Serca Bożego. W setną rocznicę poświęcenia rodzaju ludzkiego przez papieża Leona XIII, Jan Paweł II w archikatedrze warszawskiej 11 czerwca 1999 roku kieruje do wiernych znamienne słowa: *„I ja zachęcam was do odnowy i rozwoju czci Najświętszego Serca Pana Jezusa. Przybliżajcie do tego źródła życia i świętości osoby, rodziny, wspólnoty parafialne, środowiska, aby mogły z niego czerpać niezgłębione bogactwo Chrystusa. Tylko ludzie w miłości wkorzeni i ugruntowani potrafią przeciwstawić się cywilizacji śmierci i tworzyć na gruzach*

nienawiści, pogardy i przemocy cywilizację, która ma swe źródło w Sercu Zbawiciela”.

W takim duchu pragniemy zobaczyć te nasze wysiłki, o które modlą się wszystkie Wspólnoty dla Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa w Polsce już od 25 lat, by przez przyjęcie Go do swoich serc, rodzin i naszych wspólnot odpowiadać miłością na Miłość, a także wypełniać wskazania Kościoła na dzisiejsze czasy. Motywacją do tego wyznania jest także świadectwo osób, które o tym dziele Bożym dzisiaj nam przypominają. Szczególną apostołką Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa jest Służebnica Boża Rozalia Celakówna (1901-1944).

Intronizacja Najświętszego Serca Pana Jezusa jest więc wyraźną wolą samego Chrystusa, dlatego wszyscy zaangażowani w to apostolstwo, winni żywić głębokie przekonanie, że uczestniczą prawdziwie w **dziele Bożym**. To sam Jezus zaprasza do tego dzieła, do wypełniania poszczególnych zadań tak członków Wspólnot dla Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz wszystkich, którzy w to dzieło zechcą się zaangażować – duchownych i świeckich. Intronizacja Najświętszego Serca Pana Jezusa **nie jest tylko jednorazowym aktem**, ale to ciągła praca nad przemianą naszych serc, naszych rodzin i szerszych społeczności. Publiczne świadectwo, by z wiarą pięknie odczytać akt intronizacyjny jest bardzo ważne i trzeba się do tego dobrze przygotować. Służebnica Boża Rozalia Celakówna przypomina o tym w swoich *Wyznaniach z przeżyć wewnętrznych*, że **„Intronizacja, to nie tylko formułka zewnętrzna, ale ona ma się odbyć w każdej duszy”**.

Wymowne słowa na ten temat przekazał ks. biskup Andrzej Czaja, który przewodniczył Zespołowi ds. Ruchów Intronizacyjnych, w procesie przygotowywania Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana, jaki został uroczystie odczytany 19 listopada 2016 roku w Krakowie – Łagiewnikach. Biskup poucza: **„To jest początek, ponieważ przed nami jest dzieło. Dzieło to nie jakieś jednorazowe wydarzenie. Oby ten akt miał też po latach takie znaczenie dla następnych pokoleń. Dlatego mówię, że to jest jedynie początek wielkiego dzieła, oby wielkiego dzieła!”**.

Intronizacja NSPJ – wymiar osobisty, rodzinny i społeczny

Duszpasterze w wielu parafiach wraz z działającą Wspólnotą dla Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa, podejmują przygotowania do Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa w wymiarze osobistym, rodzinnym i społecznym. Poprzez Intronizację w wymiarze osobistym wpływamy na nasze rodziny. W ten sposób można oddziaływać również na życie społeczne i takie właśnie zadania wyznacza Kościół dla tego dzieła w ramach kultu Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Intronizacja Najświętszego Serca Pana Jezusa w wymiarze osobistym jest to wola i pragnienie, aby serce osoby dokonującej aktu intronizacji było rzeczywistym królestwem Jezusa. W życiu takiej osoby Jezus zajmuje zasadnicze miejsce. Osoba taka pragnie kształtować własne serce na wzór Serca Bożego. Wymowne słowa wypowiedział na ten temat w swoim kazaniu Ks. Biskup Andrzej Czaja: *„Oto Król, który panuje nad grzechem, śmiercią, piekłem i szatanem, i darzy życiem wiecznym w swoim Królestwie. Trzeba jednak w Jezusa wierzyć i wyznać wiarę w Niego, uznać Go swoim Królem, czyli dać Mu posłuch i pierwsze miejsce w życiu, służyć Mu i żyć na Jego chwałę.* Ten wymiar jest akcentowany zawsze podczas rekolekcji przygotowujących parafie do Aktu Intronizacji NSPJ. Ważne jest tutaj przygotowanie własnego serca, gotowość odrzucenia grzechu i tego, co sprzeciwia się temu autentycznemu wyborowi Jezusa jako Króla w naszym życiu osobistym.

Intronizacja Serca Bożego w rodzinie jest to oficjalne i społeczne uznanie najwyższej władzy Serca Jezusowego nad daną rodziną chrześcijańską. Uznanie to winno być potwierdzone, uzewnętrznione i utrwalone przez uroczyste umieszczenie Obrazu Serca Bożego na najzaszczytniejszym miejscu w domu. Uroczystości tej towarzyszy akt poświęcenia rodziny Sercu Jezusowemu (modlitwy według o. Mateo). Podmiotem w tym dziele jest rodzina, a miejscem najbardziej wymownym – dom rodzinny. Na początku XX wieku kładziono nacisk na publiczny charakter kultu Najświętszego Serca Pana Jezusa. Papież Benedykt XV zaaprobował i propagował tę szczególną formę pobożności jaką jest Intronizacja Najświętszego Serca Pana Jezusa w rodzinach. Twórcą i propagatorem tej idei był o. Mateo Eduardo Cravley-Boevey (1875 – 1960) – zakonnik ze Zgromadzenia Najświętszych Serc Jezusa i Maryi. Benedykt XV szczególnie docenił tę formę pobożności uznania królowania Jezusa w rodzinach, widząc w tej praktyce możliwość przeciwstawienia się dążeniu do oderwania życia społecznego od chrześcijańskich korzeni. Na rekolekcjach intronizacyjnych – ustalamy wspólną godzinę takiej Intronizacji. Praktykujemy najczęściej wieczorem, w domach rodzinnych, w przedostatni dzień rekolekcji, po wcześniejszym przygotowaniu wiernych.

Kult Najświętszego Serca Pana Jezusa nie jest tylko kultem pietystycznym czy indywidualistycznym. Jak widzimy, z tego co zostało powiedziane, bardzo wcześnie w swoim rozwoju nabrał on **znaczenia społecznego** i politycznego, o czym się niekiedy zapomina. Służebnica Boża Rozalia Celakówna mówi o tym, że Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa należy dokonać nie tylko osobiście, nie tylko w rodzinach, ale w **wymiarze społecznym** całej Polski. Wolą Jezusa było, aby dokonali tego wszyscy, a w wymiarze naszej Ojczyzny: duchowieństwo wspólnie z tymi, którzy sprawują władzę. Z tego wyznania wiary popłyną wielkie korzyści duchowe: *„Jest jednak ratunek dla Polski, jeśli mnie uzna za swego Króla i Pana w zupełności przez Intronizację, nie tylko w*

poszczególnych częściach kraju, ale w całym Państwie z Rządem na czele". Dokonuje się to w postawie autonomii Kościoła i państwa. Tak pouczają nas dokumenty ostatniego Soboru Watykańskiego: „*Wspólnota polityczna i Kościół są w swoich dziedzinach niezależne i autonomiczne*". Żeby dokonać Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa, to w wymiarze społecznym kompetentny jest Kościół oraz osoby pełniące odpowiedzialne funkcje w państwie z zachowaniem zasady autonomii. Taki akt intronizacyjny byłby wezwaniem i zobowiązaniem do uporządkowania życia społecznego według Ewangelii. Każdy akt intronizacyjny składany przez przedstawicieli duchowieństwa, władz, grup zawodowych oraz poszczególnych wspólnot i stanów danej parafii, gminy czy miasta, składa się z trzech części: wyznania wiary w Jezusa Chrystusa, poświęcenia się Jego Najświętszemu Sercu oraz publicznego zobowiązania do wypełniania tego, co wynika z wiary chrześcijańskiej. Chodzi o to, by w życiu nie tylko osobistym i rodzinnym, ale również społecznym przyznać pierwszeństwo Chrystusowi, by Ewangelia stała się dla Polaków wyznacznikiem, a nie pogoń za dobrobytem i sprawami tego świata. Dokonanie takiego aktu w parafii czy jeszcze szerszej wspólnocie wymaga bardzo odważnego apostołstwa, które podejmują członkowie Wspólnoty dla Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa wraz z duszpasterzami w parafii. Potrzebne jest posłuszeństwo Kościołowi i duch jedności dla tej misji. Potrzebne jest nade wszystko przygotowanie serc poprzez modlitwę i autentyczne życie sakramentalne, aby dać dobre świadectwo innym.

Slużebnica Bożena Rozalia Celak

„Polska nie zginie o ile przyjmie Chrystusa za Króla w całym tego słowa znaczeniu; jeżeli się podporządkuje pod prawo Boże, pod prawo Jego miłości”.

„Tylko te państwa nie zginą, które będą oddane Jezusowemu Sercu przez Intronizację, które Go uznają swym Królem i Panem”.

„To uznanie ma być potwierdzone porzuceniem grzechów, a całkowitym zwrotem do Boga”.

<https://intronizacjanspj.pl/>

<http://www.intronizacja.pl/>